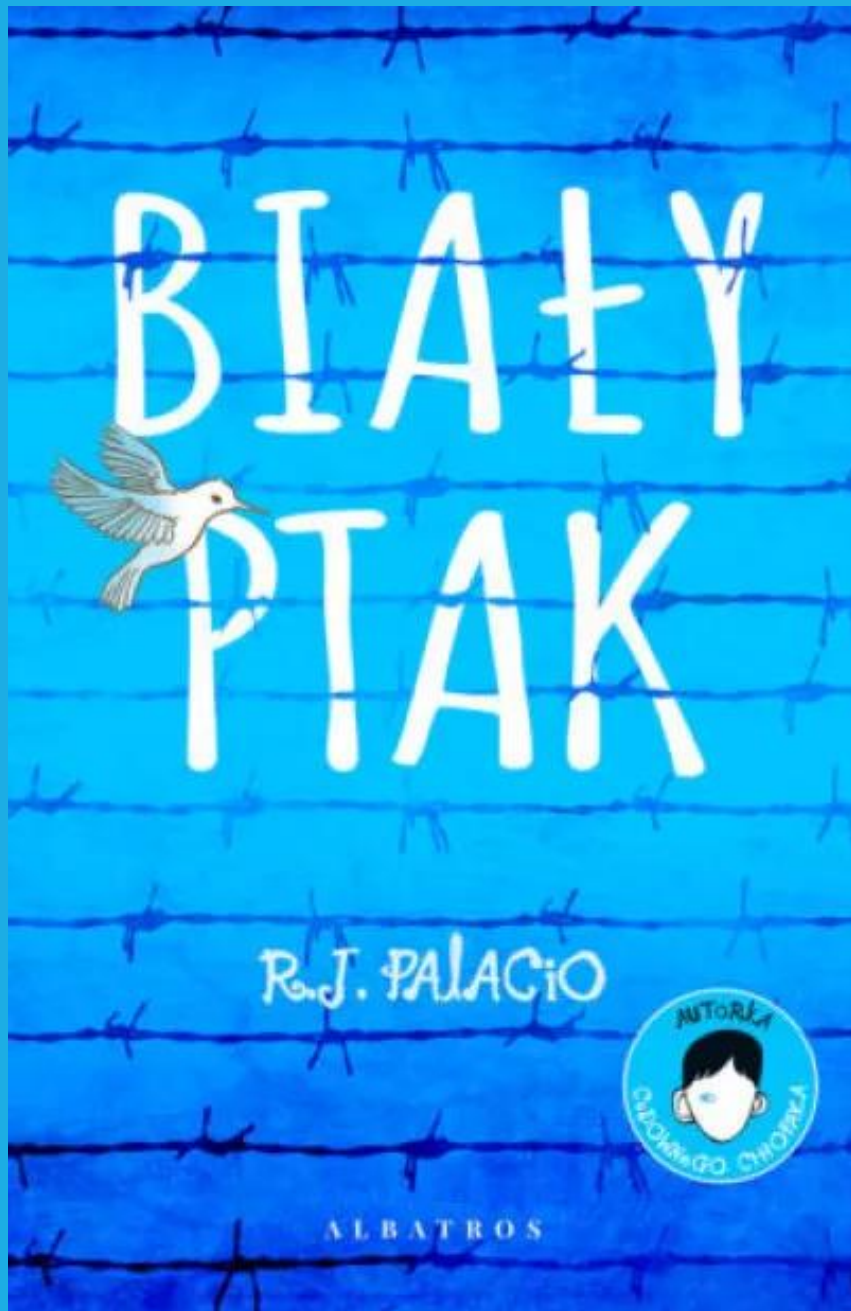

PÓŁKA Z KSIĄŻKAMI

KSIĄŻKI ZAKUPIONE W RAMACH
NARODOWEGO PROGRAMU ROZWOJU CZYTELNICTWA

Nowości w bibliotece szkolnej – cz. 66

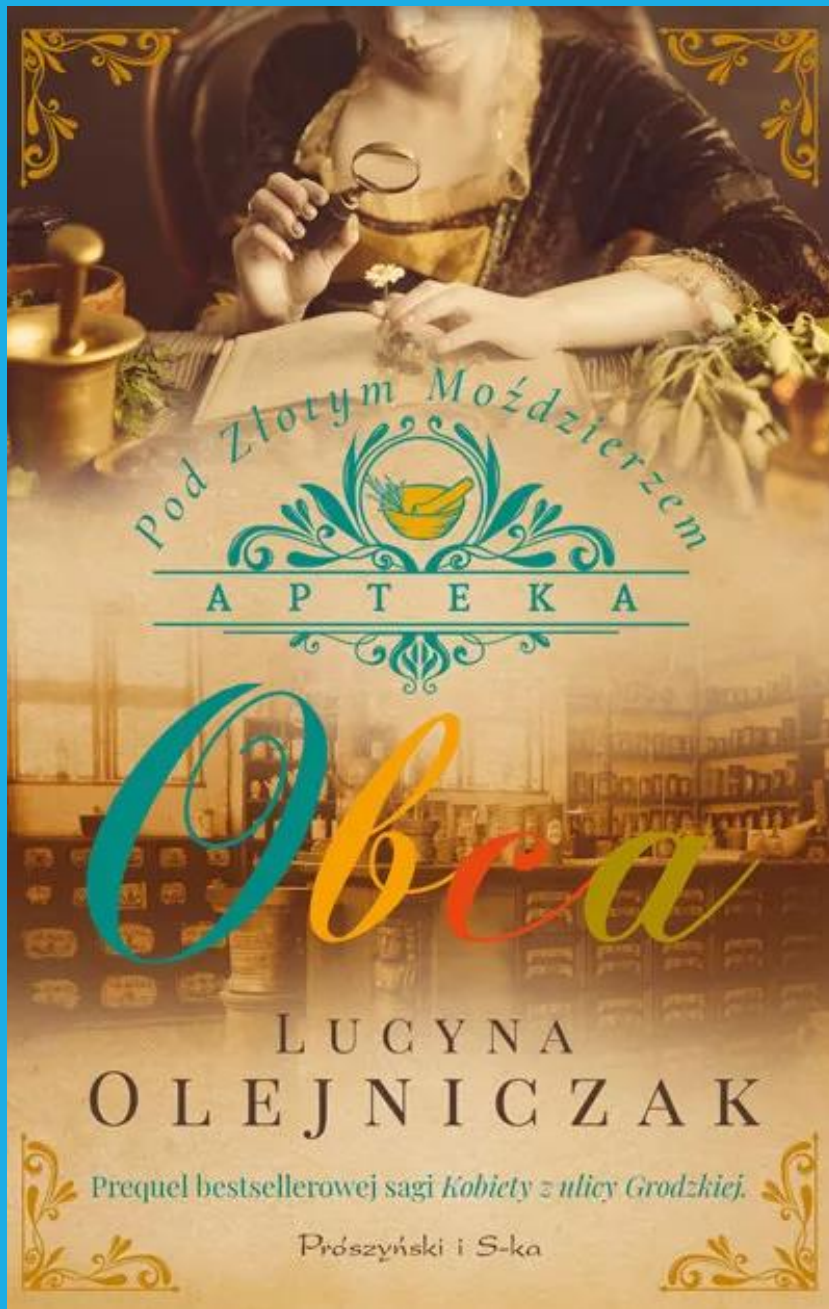

Niezapomniana opowieść o harcie ducha, odwadze i sile dobroci, które odmieniają serca, budują mosty, a nawet ratują życie.

Fanom Cudownego chłopaka Julian znany jest głównie jako szkolny prześladowca Augusta. Biały ptak ukazuje historię Juliana z innej strony – chłopiec odkrywa poruszającą historię swojej babci, która podczas II wojny światowej ukrywała się w okupowanej przez nazistów Francji i została ocalona przez pewnego chłopca.

R.J. Palacio przez lata pracowała jako ilustratorka i projektantka okładek, nadawała blasku historiom innych – nie swoim. Teraz zdecydowała się połączyć dwie pasje – obraz i słowo – i opowiedzieć o dobru, które warto krzawić zawsze – bez względu na okoliczności.

„Ta książka jest fikcją literacką. Nie została oparta na niczyjej historii, ale zainspirowało ją wiele opowieści o ukrywających się przed Holokaustem dzieci oraz o zwykłych obywatelach, którzy im pomagali” – R.J. Palacio.

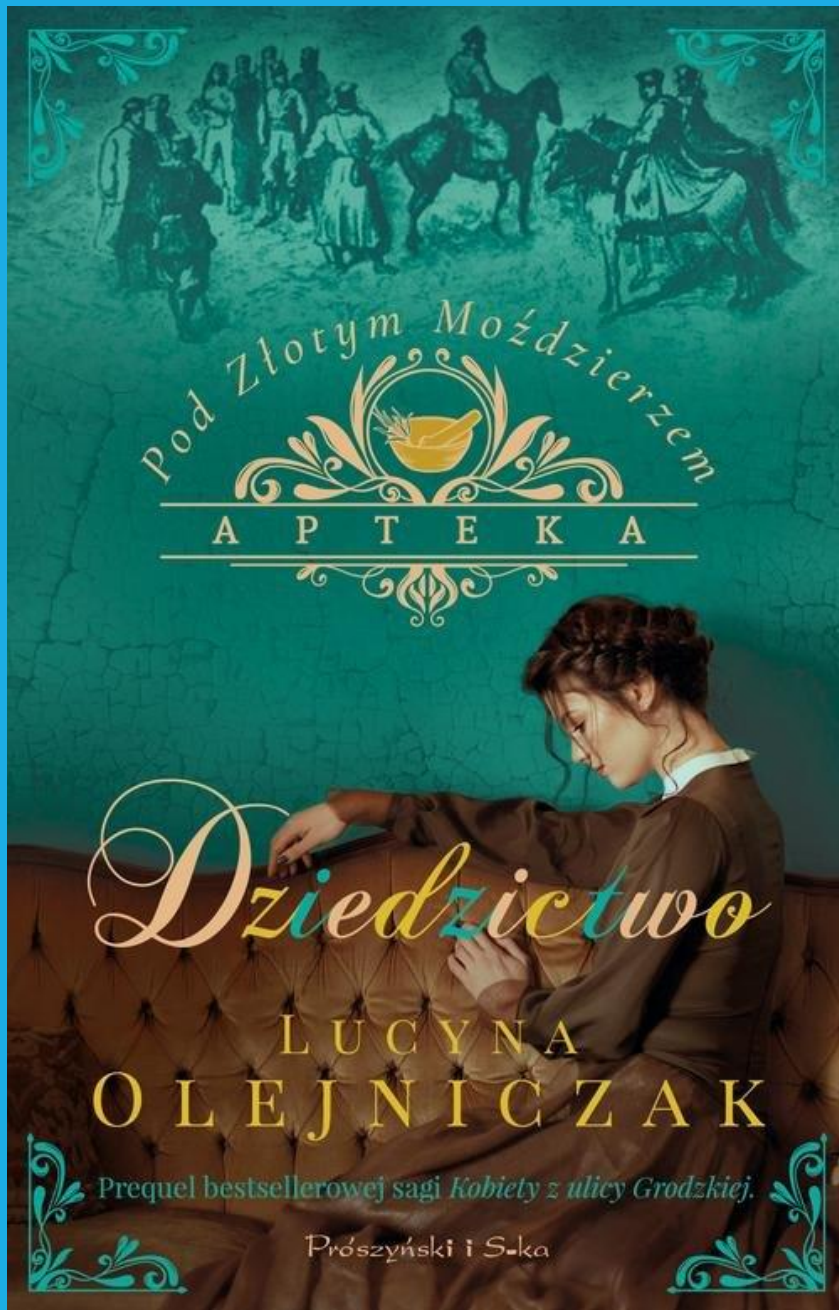

Pierwszy z dwóch tomów opowieści o protoplastach bohaterów sagi *Kobiety z ulicy Grodzkiej*. Korzenie zła i narodziny niewieściej siły w bezwzględnych czasach walki o życie, nadzieję i marzenia.

W 1831 roku w Galicji wybucha epidemia cholery. Z ogarniętej zarazą wioski ucieka młoda kobieta w ciąży. Kilkanaście lat później jej córka, Magda, urodzona i wychowana w klasztorze benedyktynek, przybywa do Krakowa, aby tam rozpocząć dorosłe życie.

Odważna i spragniona wiedzy dziewczyna jest wszędzie, gdzie coś się dzieje i gdzie czuje się potrzebna. Walczy na barykadzie podczas powstania krakowskiego, przeżywa pierwszą miłość i wkrótce znajduje swe życiowe powołanie - chce pomagać chorym. Mimo wielu przeciwności losu nie poddaje się, marząc o własnej aptece. Wie, że jako kobieta ma niewielkie szanse na spełnienie swoich pragnień, ale tym razem szczęście wydaje się jej sprzyjać.

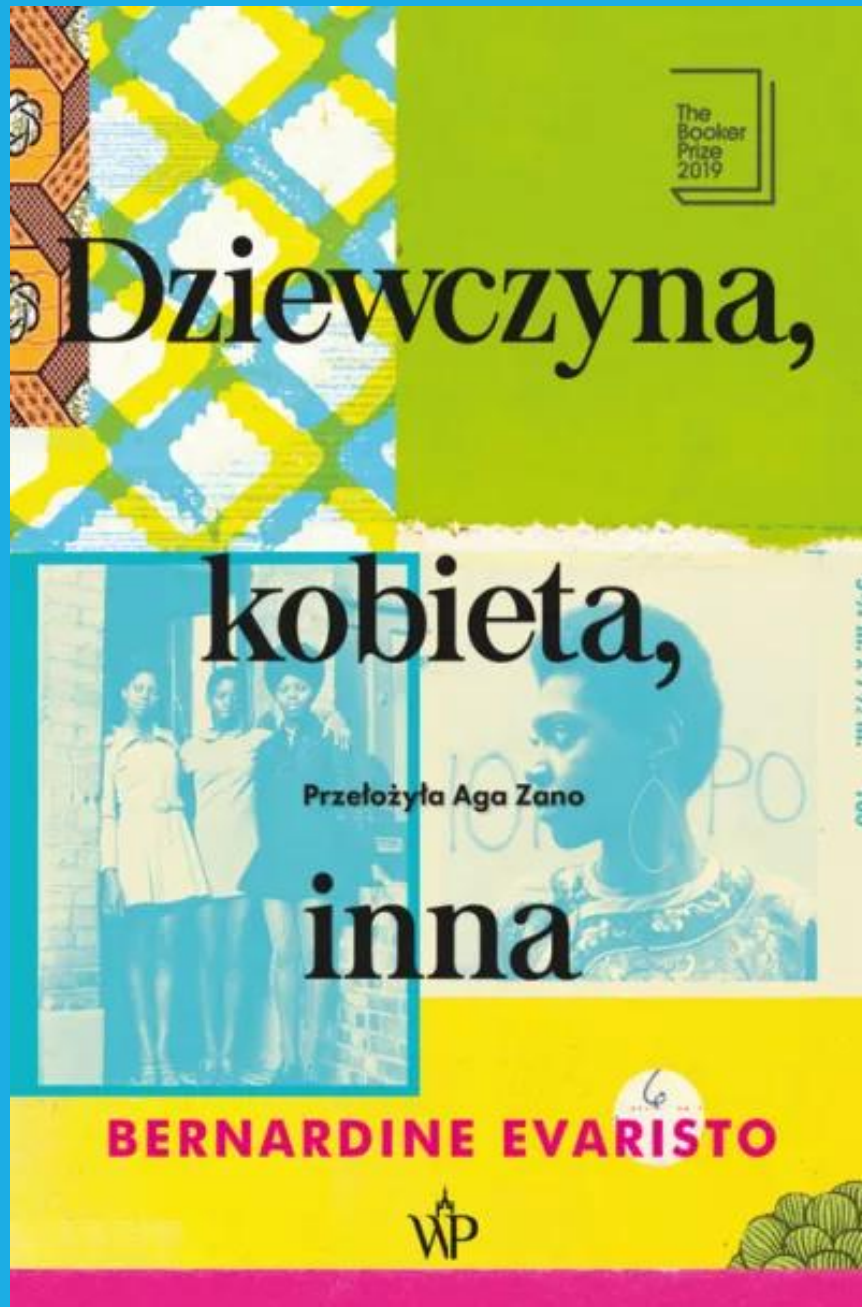
Czy jednak nie będzie musiała za to zapłacić wysokiej ceny?

Drugi tom opowieści o przodkach bohaterów sagi „Kobiety z ulicy Grodzkiej”. Korzenie zła i narodziny niewieściej siły w bezwzględnych czasach walki o życie, nadzieję i marzenia.

Rok 1849. Podczas podróży poślubnej Magda spotyka kobietę, która przepowiada jej, że młoda doktorowa osiągnie swój cel, ale nie będzie szczęśliwa. Na razie jednak wszystkie marzenia się spełniają. Magda ma kochającego męża i własną aptekę. Małżonkowie podejmują jeszcze jedną ważną decyzję, która, jak się okaże, odmieni na zawsze ich życie. Mijają kolejne dekady, nad głowami Bernatów zaczynają zbierać się ciemne chmury. W mieście wybucha straszliwy pożar, a potem wszyscy zostają uwikłani w wydarzenia powstania styczniowego.

Ale najgorsze dopiero przed nimi. Marzenia o szczęśliwej rodzinie zostaną poddane poważnej próbie. Czyżby przepowiednia sprzed lat miała się spełnić?

Zwycięzcy Nagrody Bookera w 2019 roku

Książka dekady wg „Sunday Times” i „Guardiana”

Książka roku m.in. wg „Time’a”, „Washington Post”, „New Yorkera” i „Kirkus Reviews”

Znajdziecie tutaj Wielką Brytanię, o jakiej jeszcze nie czytaliście. Od Newcastle do Cornwall, od narodzin wieku dwudziestego do pierwszych dekad wieku dwudziestego pierwszego.

Oto dwanaście postaci i ich podróż przez życie. Każda z nich czegoś szuka – kogoś bliskiego, celu w życiu, przynależności, domu, kochanki, matki, utraconego ojca, czy choćby odrobiny nadziei.

Przede wszystkim zaś jest to oszałamiająca, pulsująca życiem powieść o kobietach. O ich sile, słabościach, bolączkach, powodach do szczęścia, pragnieniach i miłości. Opowiada o artystkach, bankierkach, nauczycielkach, sprzątaczkach, gospodyniach domowych – w różnym wieku i na różnych etapach życia.

To książka, o której powinno być głośno. I będzie.

JAK WYCHOWAĆ NAZISTĘ

— REPORTAŻ O FANATYCZNEJ EDUKACJI —

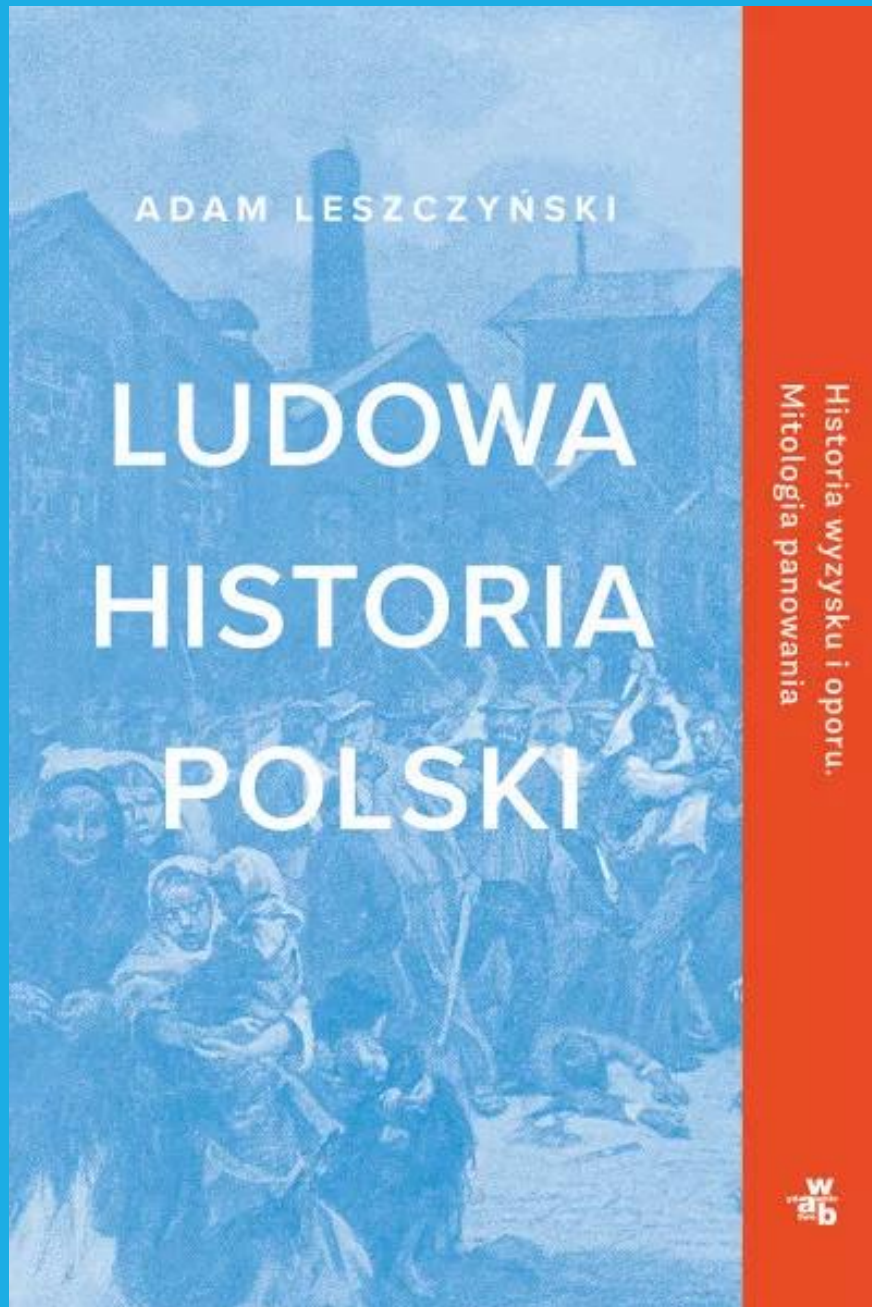
GREGOR ZIEMER

Książka ostrzeżenie przed tym, co może się stać, jeśli edukację naszych dzieci oddamy w ręce fanatyków.

- Partia interesuje się dzieckiem, zanim zostanie ono poczęte.
- Matki sprowadzają je na świat, bo On je o to poprosił.
- Zdrowe dzieci należą do Państwa, te z defektami otrzymają łaskę śmierci.
- Szkoła to poligon Partii – słabi i nieposłuszni zostają wydalen.
- Umysły mają być jednakowe, każdy włączony w wielką Świadomość Państwową.
- Chłopcy będą żołnierzami, dziewczęta - urodzą żołnierzy.

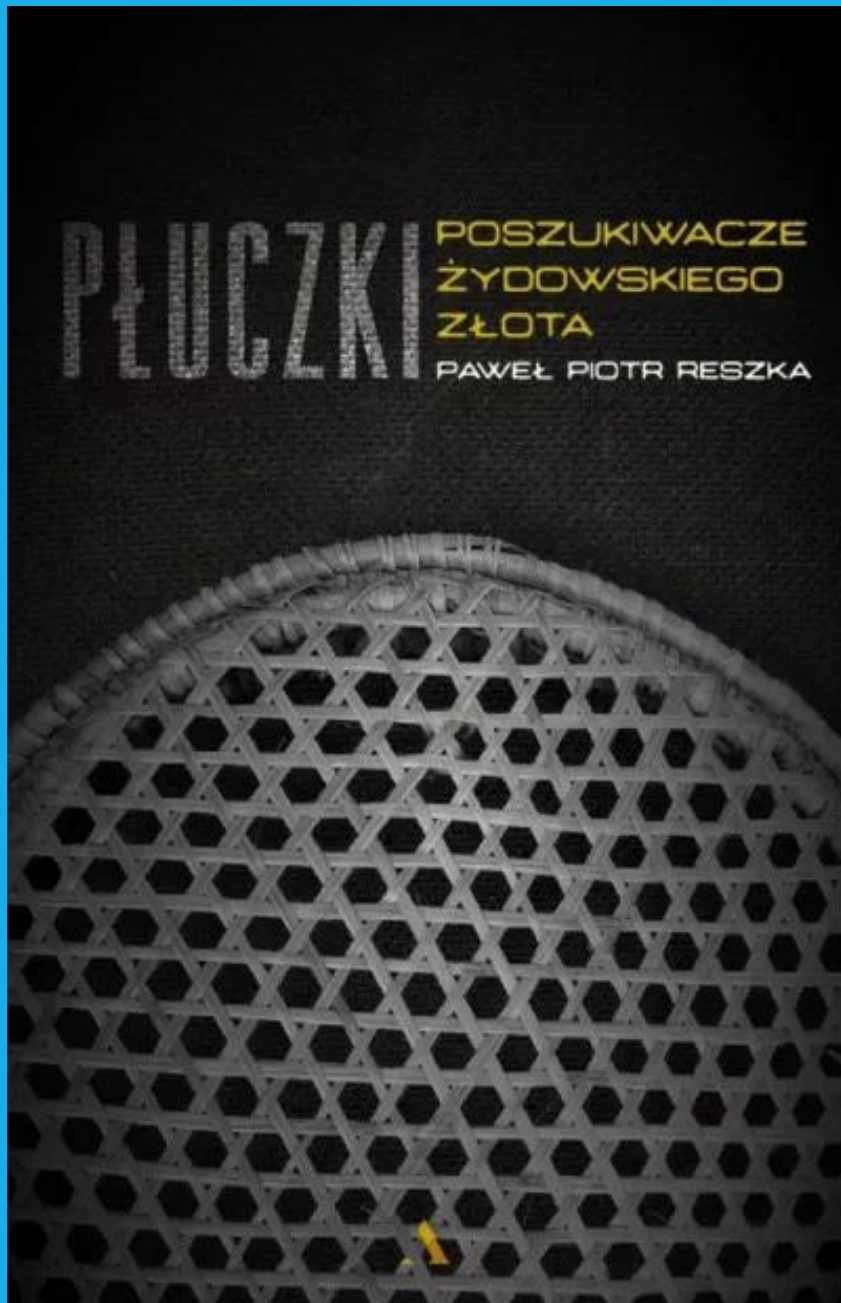
W 1939 roku Gregor Ziemer, dyrektor Szkoły Amerykańskiej w Berlinie, wykorzystując swoje kontakty, odwiedza instytucje edukacyjne III Rzeszy. Dociera do klinik położniczych, szpitali sterylizacyjnych, izb dla noworodków. Uczestniczy w lekcjach dla chłopców i dziewcząt, wykładach uniwersyteckich. Przygląda się szkoleniom członków Jungvolk i Hitlerjugend, obserwuje nocne rytuały inicjacyjne w średniowiecznych zamkach.

Spotyka chłopców, którzy chcą umrzeć za Hitlera, i dziewczęta, które bardziej od śmierci boją się bezpłodności. Poznaje od podszewki kolejne etapy nazistowskiej edukacji i maszynę formowania nowego człowieka.

Opowieść o tym, co zostało w polskiej pamięci zakłamanie, albo z niej wyparte. To historia 90 procent Polaków – ubogich i niewykształconych, tych, którzy mieli ciężko pracować i słuchać narodowych elit – od początku Polski aż do czasów współczesnych.

Głównym przedmiotem książki jest władza – władza tych, którzy w społeczeństwie są na górze nad tymi, którzy są na dole – oraz instytucje społeczne, które służyły elitom do przejmowania tego, co wyprodukował lud. To nie tylko więc historia poddaństwa i pańszczyzny, ale także relacji w fabryce i w biurze w XIX w. To historia ludowa, a nie narodowa: autora mniej interesują wojny i powstania, a bardziej to, jak ich sukcesy i klęski zmieniały relacje pomiędzy mieszkańcami naszego kraju, Polakami, Żydami, Ukraińcami i innymi mniejszościami.

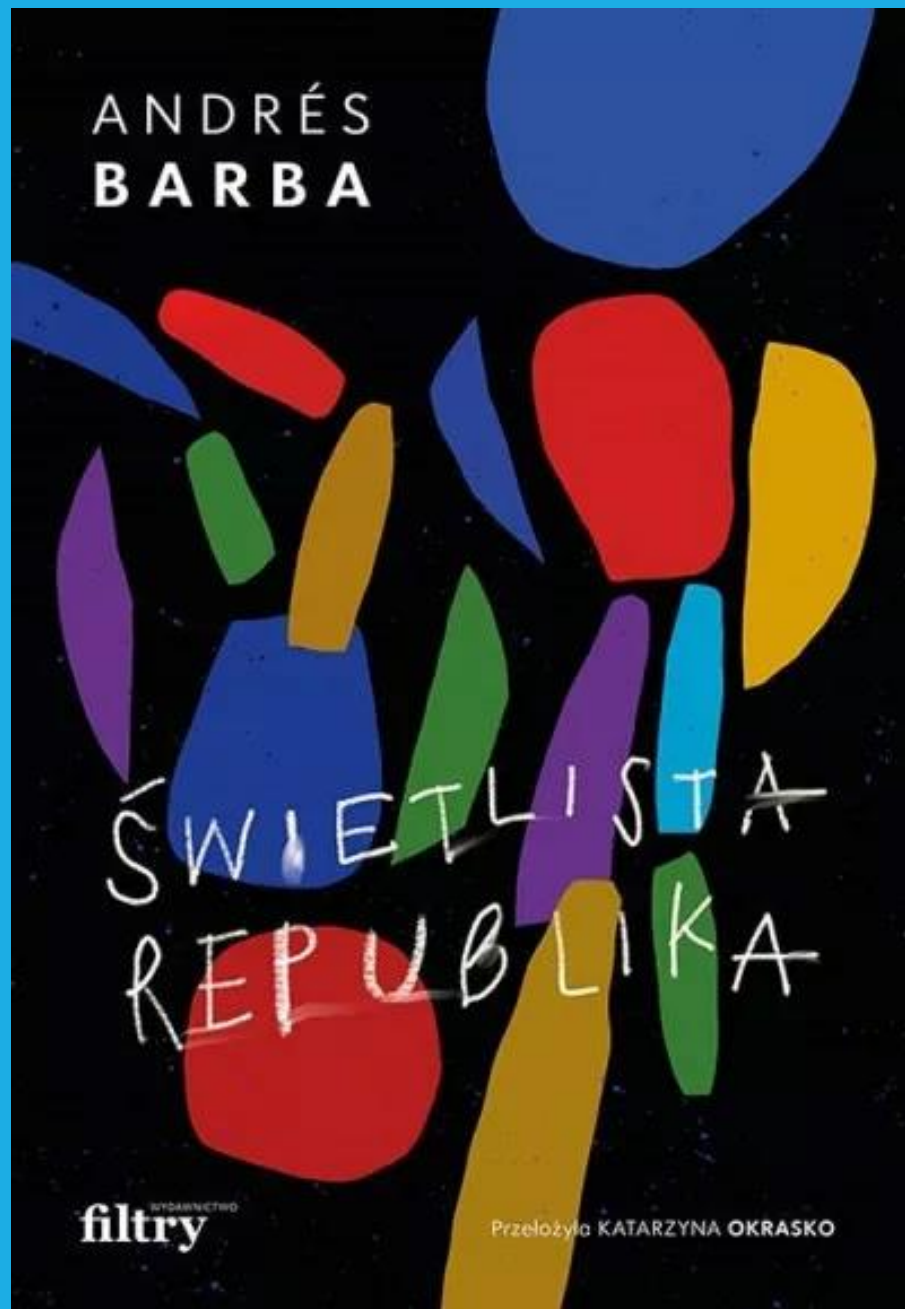
„Ona: – Czy chodzenie tam to był grzech? Jak one już były martwe a tu bida była, to nie jest grzech. Tak se myślę. A pan myśli, że to był grzech, rąbać te ciała, szukać tam grosza jakiegoś?

Ja: – To ludzie byli.

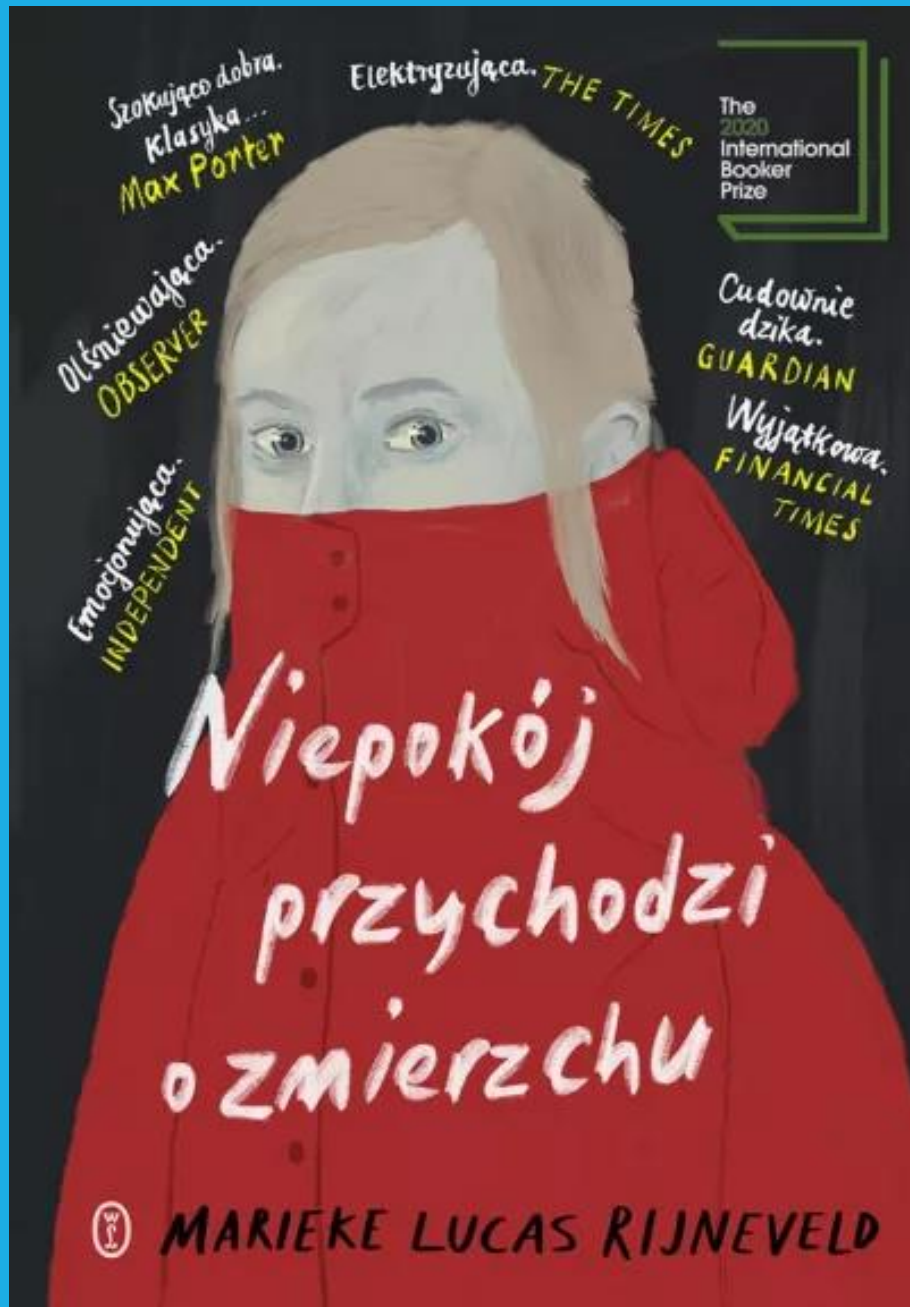
Ona: – Ale nieżywe”.

To nie były incydenty, ale proceder, który, niemal na masową skalę, trwał przez lata. Na terenie byłych obozów zagłady w Sobiborze i Bełżcu, w mogiłach setek tysięcy ofiar mieszkańcy pobliskich wsi i przyjezdni prowadzili wykopki w poszukiwaniu „żydowskiego złota”. „Na lcki” chodzili ojcowie i synowie, sąsiedzi, mężczyźni, kobiety i dzieci. Prochy zmieszane z ziemią przepłukiwali w rzece lub specjalnie wykopanych dołach z wodą, tzw. płuczkach.

Paweł Piotr Reszka, laureat Nagrody im. Ryszarda Kapuścińskiego, w swojej nowej książce zbiera głosy układające się w przerażającą opowieść o zubożeniu, które pozwala traktować masowe mogiły jak złotonośne pola. Nie osądza jednak, lecz szuka odpowiedzi na pytania: jak to możliwe, że po Zagładzie mogła przyjść „gorączka złota”, co kierowało kopaczami i co dzisiaj myślą o tym ich potomkowie.

Gdzieś na skraju dżungli, w fikcyjnym miasteczku San Cristóbal nieoczekiwanie pojawia się grupa dzieci w wieku od 9 do 13 lat. Początkowo nic nie robią, po prostu są, wprowadzając niepokój samą swą innością – porozumiewają się w nieznanym języku i prowadzą życie rządzące się niepojętymi dla obywateli San Cristóbal prawami. Dzieci pozbawione opieki dorosłych są brudne, bezdomne i głodne, zdają się jednak szczęśliwe. Ich odrębność, odczuwana jako prowokacyjna, burzy kruchą równowagę zbiorowości. Zaburzona dynamika wspólnoty w konsekwencji prowadzi do tragedii. Wciągająca hipnotycznym rytmem zdań proza Barby porusza fundamentalne – zwłaszcza dzisiaj – kwestie. Co się dzieje ze społeczeństwem, które nie pozwala na twórczy bunt młodych. Jak dobrobyt wpływa na retorykę ksenofobii i wykluczenia. Jaki jest mechanizm powstawania teorii spiskowych i fake newsów. Jak zarządzanie strachem rodzi przemoc.

Brud rzeczywistości, chłód rozpacz, dzieciństwo pełne wstydu.

Odważna i bezkompromisowa powieść nagrodzona Nagrodą Bookera w 2020 roku.

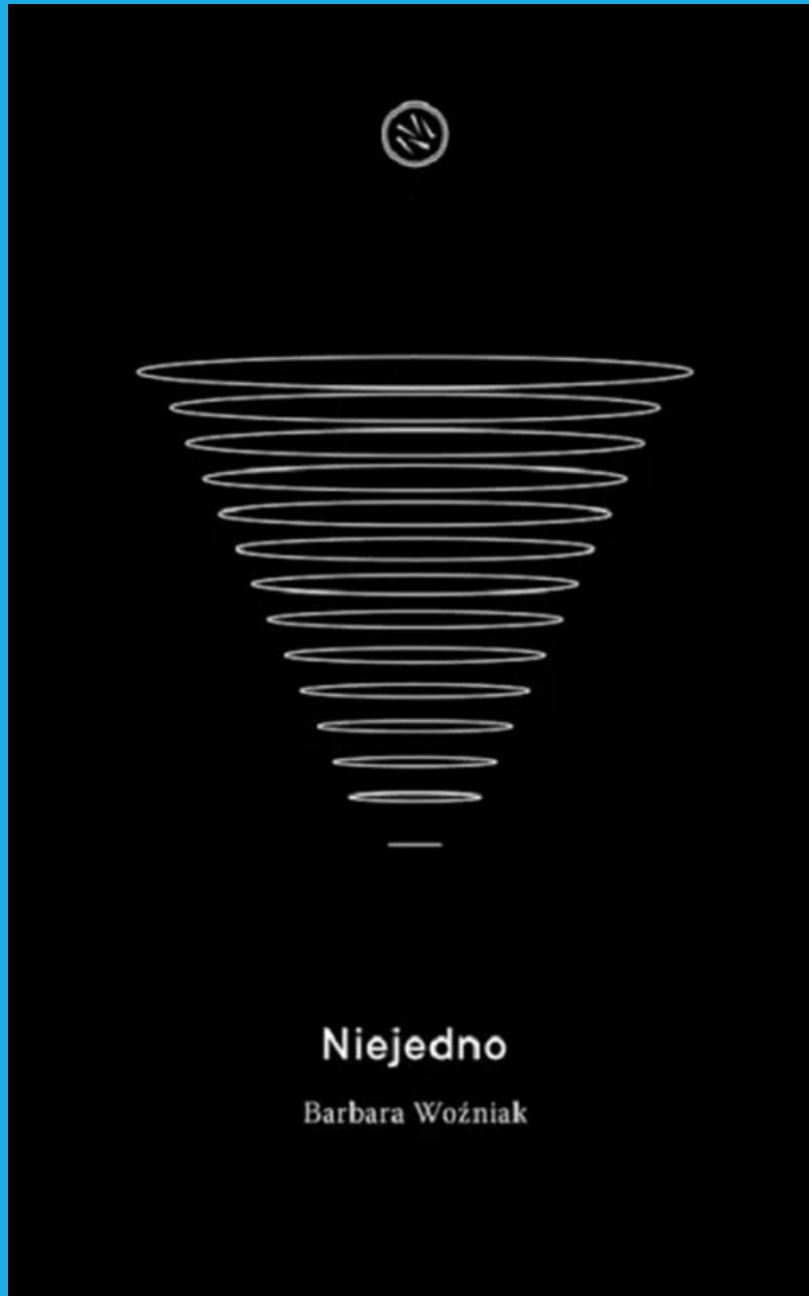
Mała wioska na holenderskiej prowincji. Tuż przed świętami rodzina skromnych i pobożnych rolników doświadcza tragedii – w wypadku ginie najstarszy syn Matthies. Niedługo potem farmę nawiedzają kolejne nieszczęścia. Czy to kara za grzechy? Tak sądzą rodzice. Zatracając się w bólu i poczuciu winy, zaniedbują trójkę dorastających dzieci, które niewiele rozumieją i są przerażone atmosferą panującą w domu.

Co to znaczy, że Matthies zmarł?

Czy ojciec odejdzie? Co stanie się z mamą?

Jaś, Obbe i Hanna próbują sobie radzić z niepokojem – gromadząc niepotrzebne przedmioty, składając ofiary, zadając ból sobie i innym, łamiąc seksualne tabu, dają się wciągnąć w wir coraz bardziej zatrwających obsesji i fantazji.

Jaki sens ma wiara, a jaka rodzina? W tej powieści Marieke Lucas Rijneveld stawia pytania, które podważają nasze najświętsze przekonania.

Książka laureatki II edycji Nagrody Krakowa Miasta Literatury UNESCO.

Pochwyceni przez Barbarę Woźniak w intertekstualną sieć, czytamy wraz z głównym bohaterem jej powieści Foucaulta i Sontag, Dagermana i Lavant, a jednocześnie towarzyszymy mu w nieoczywistej pracy żałoby, słuchając Cohena i Świetlickiego.

Jakkolwiek byśmy się starali, pytań dręczących Szymona nie da się zlekceważyć: co mają ze sobą wspólnego nowoczesna ideologia biopolityczna i pozycja pacjenta we współczesności? I czy wszyscy – mimowolnie, rządzeni przez dyskurs – jesteśmy Baumanowskimi ogrodnikami plewiącymi chwasty w trosce o zdrowie publiczne?

„Najpierw zachwyciłam się językiem. Sprężystym i rozhamowanym. Niejedno musiało zostać tak napisane, choć odnoszę wrażenie, że nikt tak jeszcze nie pisał. Potem przyszła słabość do głównego bohatera. Do specjalisty od społecznych kontekstów chorowania, starzenia się i umierania, który zadaje niewygodne pytania, a mimo to czujemy się przy nim bezpiecznie. Bo pan od eugeniki jest wymagający. Zwłaszcza wobec samego siebie. I w końcu nie mogłam rozstać się z tą historią. Zazdroszczę tym, którzy jej lekturę mają jeszcze przed sobą.”

– Mira Marcinów